

TALLINNA
PÜHA NEITSI MAARJA
PIISKOPLIK TOOMKIRIK

KATEDRAALI SÕNUMID

EELK Tallinna Piiskopliku Toomkoguduse infokiri

DETSEMBER AD 2025

„TEIE LAMBID PÕLEGU!“

Advendiaeg on nagu ukسلävi kahe maailma vahel. Veel on tunda sügist – selle pimedust, selle väsimust, selle rõskust –, kuid samal ajal on õhus juba talvist jahedust ja kargust, selle vaikust ja Kristuse tulemise lubadust. Advendiaeg on alati olnud justkui kutse ärgata, tõsta pilk, kuulata vaikust ja küsida endalt: „Kas mu lamp veel põleb? Kas mu südames on veel valgus ja rahu?“

Kui astume väarikasse Toomkirikusse, ei sisene me lihtsalt kivide, akende ja kirikupinkide keskele. Me astume ruumi, mis on aastasadade jooksul olnud ainus kindel valgus all-linna pimedate tänavate kohal. Linn on ajas muutunud: on olnud sõdu, katkuaastaid, vaikkeid rahulikke hetki. Aga Toomkirik on seisnud – mitte ainult ehitisena, vaid sümbolina: kindla kantsina, mis ootab. Siin sed müürid ja kirikupingid on näinud rohkem inimesi, kui me ette kujutada suudame. Nad on kuulnud tänulaule, südamest tulnud palveid. Nad on näinud, kuidas hommikune valgus ronib üles mööda sambaid ja kuidas õhtuhämarus täidab kõik nurgad vaikse tumedusega.

Kui varahommikuti siia Toomkirikusse siseneda, enne kui linn tõeliselt ärkab, on siin erilise vaikus. Suured müürid hoiavad endas sajandite hingamist. See vana kirik ootab. Otsekui maja, mille aknalaud on kaetud tolmuvaivabaga, millel on kulunud põrandad, vajunud ja kriuksuvad ukseid, kuid kus sees helgib ikkagi üks väike tuli – justkui keegi oleks selle hommikuks jätnud põlema. Isegi kui kõik muu on segi, tolmune, kulunud või mahajäetud, siis valgustab seda maja üks väike valguseallikas. Ja kui terves majas süüdata kasvõi üks ainus küünal, siis hakkab valgus mängima seintel, pimedus taganeb ja toas on korraka veidi soojem. Ja mis kõige tähtsam – see küünalvalgus paistab välja. Ka läbi kõige kitsama aknaprao.

Jeesus kõnnib läbi maailma nagu ootamatu külaline. Ta näeb pimeduses kõndides maja-

Foto: Ingrid Mäsaik

sid – inimeste südameid – ja otsib neid, kus aknast kumab kasvõi üksainus valguslaik. Ta ei lähe mööda neist, kus leek on nõrk. Ta läheb just nende juurde. Sest Tema silmad ei otsi täiuslikku valgust, vaid valgust, mis ei ole veel kustunud, mis ei ole alla andnud. Sest rudjutud pilliroogu ei murra ta katki ja hõõguvat tahti ei kustuta ta ära. Ja see ongi Kristuse tulemise saladus: Ta ei otsi suurepärast, vaid lihtsat avatust. Ta ei tule sinna, kus on kõik korda tehtud, vaid sinna, kus keegi veel ootab.

Kirik valvab samamoodi, nagu Jeesus meid valvama kutsub. Maja ei tea, millal keegi sisse astub. Ta ei tea, millal kõlavad esimesed sammud, millal avatakse aknaluugid, millal kõlavad esimesed orelihelid või millal süüdatakse küünlad. Aga ta seisab valmis. Uksed on lahti. Ta ootab.

Advendiaeg ongi nagu Toomkirik varahommikul – justkui veel poolpimedas, kuid süda on valmis igat külalist, igat koguduseliiget vastu võtma ja tervitama.

Jeesus ütleb: „Teie lambid põlegu!“ Aga mida see tähendab meie jaoks? Kui Jeesus räägib lambist, siis Ta ei mõtle prožektoreid ega kroonlühtrit. Ta räägib millegist väga hõp-rast, väga inimlikust: südamest, mis otsib

valgust. Südamest, mis hoiab väikest lootust, isegi kui ümber on pimedus. Lambi all mõtleb Jeesus südame valgust – seda väikest sisemist tuld, mis paneb meid märkama head, igatsema Jumalat, otsima tõde ja armastust. Õilambi- või küünalvalgus ei ole midagi suurt. Advendiküünalgi on väike leegike, mis võib kustuda, kui me seda ei kaitse. Aga ometi – üksainus väike leek muudab pimedust märgatavalt ja soojendab südant. Kui Jeesus kutsub meid hoidma lambid põlevana, siis Ta ütleb:

„Hoi oma süda elus. Hoi seda avatud. Hoi selles kohta minu valgusele. Hoi seda leegikest mille mina olen sinu südames süüdanud“. Kui südames põleb väiksemgi leek – isegi kui see on pisike ja võbelev –, siis see tähendab, et inimene ootab. Ta ütleb Jumalale: „Tule, Issand Jeesus. Siin on veel ruumi valgusele.“ Ja Jeesus vastab: „Õnnis on see sulane, kelle isand tulles valvates leiab.“ Mitte täiuslik, mitte veatu, mitte plekitu – vaid valvel, st avatud, elus, lootust kandev.

Kui Jeesus ütleb, et „Olge valmis ja teie lambid süüdatud“, siis on kutse. See on kutse elule, mis elab ootuses ja lootuses – südames, mis jääb valvama ja ootama Jeesust ka siis, kui öö on pikk. Valvamine ei tähenda öö otsa istumist ja silmade lahti hoidmist. See tähendab midagi palju sügavamat. Valvamine tähendab elus olemist. Mitte lihtsalt hingamist, vaid seda, et me märkame teist inimest. Et me näeme Jumala puudutust argistes hetkedes. Et me oskame tänada väikeste asjade ees. Valvamine tähendab, et me ei lase pimedusel endasse pesa teha. Valvamine tähendab öelda: „Ei, see pimedus ei ole minu peremees. Jeesus on minu Issand. Minu lamp põleb, ma valvan, ma ootan Issandat“. Kristus tuleb. Ta koputab uksele. Ja õndsad on need, keda Ta leiab valvel, keda ta leiab ootamas ja võtavad Ta armastusega vastu.

Õnnistatud advendiaega!

Diakon René Paats

Külm novembrituul ega miinuskraadid ei seganud rõõmu ega ootus-ärevust, kui meie koguduse noored ja nende saatjad 21. novembri hommikul kogunesid, et alustada teekonda üle mere Soome, Turu linna. Ees ootas sündmus, millest on Toomkoguduse noortetöös kujunemas aasta üks oodatumatest rahvusvahelistest hetkedest – *Maata Näkyvissä*, Põhjamaade suurim kristlik noortefestival, mis toimus tänavu juba 40. korda.

Meie kogudusest oli kaasas 13 osalejat, Eestist kokku 58 noort ja täiskasvanut. Koos moodustasime väikese, kuid südamliku ja toredata rännuseltskonna.

Selline reis ei oleks olnud võimalik ilma abita. Soome Evangeelne Luterlik Misjoniselts (SLEY) tegi suure kingituse – kogu meie rühma festivalipiletid, majutus ja toidlustus olid meie eest tasutud. See on näide sellest, kuidas kristlik armastus ja osadus toimivad. Suur, suur tänu **Liisa Rossi** ja **Kirsi Vimpari** – te lõite silla, mis viis noored turvaliselt sinna, kus nad said olla nemad ise ja samas inimestena kasvada. Täname ka meie koguduse töötajaid ja reisiseltsilisi **Merje Schultzi**, tänu kellele kõik sujus väga ladusalt ning **Peeter Schultzi**, kes meid turvaliselt Soome ja tagasi navigeeris.

Reis ise oli osa seiklusest ja kogemusest, mis tõi meid teineteisele lähemale. Mitusada kilomeetrit bussis, jagatud snäkid, naljad, vaiksed hetked, ootus – kõik see lõi noorte ja nende saatjate vahel ühtsustunde. Meresõit üle Soome lahe oli sümbolse tähendusega – *maata näkyvissä* tähendab ju soome keeles „maa paistab“ või „ahoi, maa“. Ühiselt reisimine on alati enam kui punktist A punkti B jõudmine. See on koht, kus sünnib sõprus, jagatud mälestused ja arusaam, et koos on parem kui üksi. Sellised hetked annavad noortele kogemuse kogudusest kui päris perest.

Turu äärelinnas asuvasse *Gatorade Center*’isse jõudes avanes meile maailm, mis oli suurem ja mitmekesisem, kui enamik oskas oodata. Festivali esinejate poolt pakutav ulatus kristlikust hip-hop’ist südamliku kantri ja folgini. See ei olnud pelgalt rida ülesastumisi – see oli rikkalik läbilõige sellest, kuidas usk täna noorte seas elab. Soome kristlik muusika on mitmekesine, julge ja professionaalne. See ei ürita noori „kirikusse meelitada“, vaid kõnetab neid nende endi muusikalises keeles. Seetõttu pole ime, et festivalile tuleb igal aastal kokku 12 000–15 000 noort ja nende saatjat. See on koht, kus tänapäeva kultuur ja kristlik sõnum kohtuvad loomulikult, mitte sunnilt. Meie noortele oli see avastus – kristlik muusika võib kõlada täpselt nii võimsalt ja kaasaegselt kui ükskõik millisel muul popfestivalil. Üks rõõmustavamaid kogemusi oli näha, kui tavalised ja samas inspireerivad olid Soome kristlikud noored. Ei mingit tehislikku vagadust. Ei mingit erisust välimuses. Lohvakad teksad, T-särgid, dressipluusid, tossud – kõik on sama, mis noortel üle maailma. Sama huumor, samad sotsiaalmeedia kanalid, sama olek. Erinev oli ainult õhkkond, mis rääkis Jumalast ja samal ajal pakkus rõõmu, sõprust ja rahu. Festival toimus täielikult vabana meelemürkidest – noored lõbutsesid varahommikust hilisõhtuni naerdes, tantsides, üheskoos artistidele

Foto: Kristo Riimaa

Toomkoguduse noored ja nende saatjad Maata näkyvissä festivalil. Gatorade Center, Turu, Soome 21-23.11.2025.

kaasa lauldes, ülistades ja sõpru leides. See oli elav tõestus, et kristlik noortepidu on võimalik – ja see on hea.

Koolimajas „laulupeo stiilis“ ööbimine käis samuti kogemuse juurde. Madratsid, magamiskotid, koolimaja põrand ja hommikune äratus – kõik see oli lõbus, noortepärane ja meeldejääv. Paljud polnud varem sellist kogemust saanud – ja just see andis festivalile mõnusa laagriliku tunde. Sellised ööd, kus räägitakse kaua, naerdakse ja mängitakse, on need, mis loovad sõprussuhteid, mis kestavad kauem kui üks nädalavahetus.

Maata Näkyvissä ei olnud ainult muusika ja melu. See oli koht, kus Jumal kõnetas – nii ülistushetkedes, töötubades kui ka juhuslikes vestlustes. Noored kogesid festivalil julgust elada oma usku avatult, nad mõistsid, et nad ei ole üksi ning tundsid armastust ja aktsepteerimist, mis sünnitab tõelist osadust. Esile kerkis nii uusi küsimusi kui ka vastuseid, mis avardasid noorte mõtlemist ja toetasid kristlikku teekonda. Paljud meist tulid koju tagasi kergema südamega, lootusrikkamana ja sooviga panustada koguduse ellu ning teineteise toetamisse.

Armsad lapsevanemad – kui soovite, et teie noor kogeks turvalist, kristlikku ja rõõmsat keskkonda, leiaks uusi sõpru, saaks muusikalist ja vaimulikku innustust ning kasvaks avatud ja elavas usus, siis on *Maata Näkyvissä* festival selleks tõeliselt ideaalne võimalus.

See ei ole lihtsalt reis.

See ei ole lihtsalt kontsert.

See on kogukond, kasvamine, rõõm ja õnnistus.

Palvetagem koos, et Jumal näitaks teed ja annaks nii noortele kui nende vanematele julguse sellele imelisele teele astuda. Kui hori-

sondil paistab maa, kinnitab Jumal meile taas – „Ära karda, mina olen sinuga” – ja selle töötuse jõul on hea edasi liikuda.

Tänavune noortefestival arvudes: 40. toimumiskord (alguspunktiks on 1984. a surnud Turu keskkooliõpilase Timo Vainio mälestusteenistus), suurürituse nädalavahetust vedas noortepärane tandem Aikku-Ville, kolmes saalis astusid sõna või muusikaga üles kokku üle 63 esineja-kollektiivi, kvaliteetset programmi oli 45 h kohta kokku pandud üle 25 h (nt laupäeval oli esimene etteaste juba hommikul kl 9:15), nende seas nt ka *Billboard 200* edetabeli tippu jõudnud *Tenth Avenue North* (USA), toimus ühine pühapäevane teenistus, lisaks palju erinevaid tegevusi, töötubasid noortele, avatud oli kristliku

kaubavalikuga ala, korraldajaks tiipsemel produktsioonimeeskond + rohkem kui 1 200 vabatahtlikku, täpselt 15 600 osalejat (külastajate arv on viimastel aastatel tõusuteel), mh kaasaegsed suhtlemis-jagamiskanaliid *Snapchat*'is, *TikTok*'is, *Instagram*'is, *Flickr*'is, muusika kättesaadav Spotify-platvormil. Kõik kinnituseks sellest, et Jumal tahab meid varustada armastusega teiste mõistmiseks ja nendega ühenduse loomiseks, samuti teiste aktsepteerimiseks.

Jeesuse järgijaid tuntakse vastastikuse armastuse poolest. Juubelifestival tuletas seda kõigile kohalviibijatele meelde – noored ei ole hukas!

Toomkoguduse lapsevanem Kristo Riimaa

TOOMKONVERENTS „PÄISKIVI ALL“

Taas toimus rahvarohke toomkonverents ja sedapuhku juba XXV korda. Käesoleva aasta teemaks on „Päiskivi all“, sest eelmise aasta lõpus ja selle aasta alguses toimusid altariruumi interjööriuuringud. Need uuringud olidki tõukeallikaks selle aasta konverentsi teemale. Seekord keskenduti Toomkiriku altariruumi ajaloole ja tulevikule, konverents algaski 20. novembril koos nõ peaesinejaga. Selleks oli altariruumi apsiidi päiskivi koopia, mida kõik said oma silmaga ise vaadata. Hiljem saadi originaali näha Inglikabeli ekspositsioonis. Ettekandjad olid, nagu ikka, oma ala meistrid ja pühendunud teadlased, kes toovad meieni Toomkiriku altariruumi tähendust ja tähtsust, ajaloolisi ülevaateid erinevatest perioodidest, millisenä ta võis välja näha või miks on nii ja mitte teisiti. Anti ka ülevaade selle aasta tehtud töödest ja õnnestumistest.

Esimene ettekanne andis konverentsi teema raamid, sest altar ja altriruum on kirikuruumis olulisim. Ettekande altrist ja altariruumist „Apostleid, märtreid, pühi vanemaid ...“ pidas õpetaja Joel Siim. Seejärel peatuti sakraalarhitektuuri vaimsel osal ja toodi võrdlevaid näiteid meil Eesti kirikutes leiduvatest päiskividest, mille kaudu on hea näha, mida peeti oluliseks ja kuidas seda esitleti. Ettekande „Päiskivi – taevase ja maise ühendaja“ pidas kunstiajaloolane Kersti Markus.

Toomkirik oma pika ja keerulise ajalooga on näinud mitmeid aegu ja ka sakraalse kunsti ning arhitektuuri mõjude muutusi. Sellest ajast ja loost oli huvitav ettekanne „Kahjustuste jäljed kivis: Toomkiriku kooriruumi muutumine keskajast Villem Raamini“ Eesti Kunstimuuseumi skulptuurikonservaatorilt Isabel Aaso-Zahradnikovalt. Samuti peatus aja muutva jõu ja ümberehituste teemadel Vana Tallinn OÜ krohvi ja maalingute konservaator Eva Mölder, kelle ettekande teemaks oli „Unistus keskajast ja vääramatud jõud“.

Nii nagu alati on oma osa teemarubriigil „Uudised ja leiud 2025“. Selle avas Toomkiriku raidkivikogu hoidja, Eesti Kunstimuuseumi kogude koordinaator Marge Laast ning kunstiajaloolane Juhan Kilumets, kes lisaks kohapeale toodud materjali ja maali kõrval näitasid ka Inglikabeli kivikogu, kirikukella ja kogu ruumi selle ilus.

Aitäh kõikidele ettekandjatele, päeva sisustajatele, oli taaskord võr-ratud tunnid Toomis!

Õpetaja Arho Tuhkru

Arho Tuhkru tutvustamas „rootsiagseid“ dekoorelemente, mis lisati keskaegse dekoori peale 1690ndatel aastatel. Tõenäoliselt on nii putod kui mehepead pärit tegemist Christian Ackermanni töökojast.

Restauraator Isabel Aaso-Zahradnikova kõneleb erinevatest interjööri kihistuste uuringutest ja ümbertegemistest nii 17. sajandil kui ka 1927. aasta töödest. Tutvustas ka 1950ndate suuremahulisi uuringuid ning tegemisi, mis on andnud altariruumile tänase ilme.

Pühapäeval, 23. novembril, kogunes Tallinna Piiskopliku Toomkoguduse nõukogu, et sügisesel koosolekul valida Maarja medali ja kultuuripreemia laureaat. Koosolekul otsustati, et Maarja medali ja kultuuripreemia laureaat on **Anne Burghardt** ning EELK Tallinna Piiskopliku Toomkoguduse teenetemärgi pälvib hr **Toomas Palu** ja Maarja medali ja kultuuripreemia saajate reas on aastatega kujunenud tava, et iga kolmas nendest on vaimulik. Konsulteerides koguduse juhatusega ning mitmete võimalike vaimulike kandidatuuri arutades koorus välja üks väarikas nimi, kelle töö paistab kõrgelt kaugemale kui Eestimaa piirid.

Anne Burghardt on silmapaistva vaimulikuna tutvustanud Eesti Evangeelset Luterlikku Kirikut rahvusvahelisel areenil. Luterliku Maailmaliidu (LML) peasekretärina esindanud LML-i olulistel oikumeenilistel sündmustel. Peasekretärina vastutab ta laiaulatusliku diakooniatöö eest. LML peab ülal suuri põgenikelaagreid sõja- ja katastroofiirkondades. Anne Burghardt seisab peasekretärina väga selgelt selle eest, et erinevate arusaamade ja osapoolte esindajad saaksid kokku ühise laua ümber. Samuti on tema ülesanne seista ebaõigluse vastu ning kiriku sõnumi arusaadav esitus rahvusvahelisel areenil.

EELK vaimulik Anne Burghardt on sündinud 19. novembril 1975 Pärnus. Lõpetanud Tartu Ülikooli Usuteaduskonna, kaitses doktorikraadi Erlangen-Nürnbergi ülikoolis 2022. Ordineeriti Tallinna Piiskoplikus Toomkirikus õpetajaks 2004. Aastail 2005–2013, 2018–2021 töötas EELK Usuteaduse Instituudis, 2013–2018 LML välissuhete ja oikumeeniliste suhete nõunikuna Genfis. 2021 valiti LML peasekretäriks, olles selles ametis esimene naine ja ühtlasi esimene Ida-Euroopa regioonist. LML hõlmab 148 luterlikku kirikut enam kui 70 miljoni liikmega.

Õpetaja Anne Burghardti jutlust saate kuulama tulla 28. detsembril kl 11 algavas jumalateenistuses.

Toomas Palu on sündinud 29. juunil 1950, konfirmeeritud 19. mail 2013 ja on Toomkoguduse nõukogu liige alates 30. maist 2021.

Toomas Palu alustas Pärnus kultuuritöötajana ja õppis Moskva Riikliku Kinematograafia Instituudis.

Ta on kirjutanud enda tutvustuseks järgmist: „Olen töötanud Eesti Televisioonis režissöörina, siis Eesti Telefilmis direktorina. Seejärel Kultuuriministeeriumis rahvakultuuri keskuse direktorina, korraldasime kultuurimajade tegevust, ülevaatusi ja laulu- ja tantsupidusid. 1994 määrati mind ÜRO lastefondi UNICEF esindajaks Eestis. Olen külastanud 78 riiki ja mõnda neist kaks-kolm, kuid paljusid ka 40–50 korda. Korraldasime suvelaagreid õpilastele, rääkisime neile nende õigustest ja ka kohustustest.“ Toomas Palu on korraldanud linnaametnikele, õpetajatele sotsiaal- ja lastekaitsetöötajatele täienduskoolitusi. Lisaks andis UNICEFi Eesti välja ka laste- ja noortesõbralike linnade sertifikaate. Alates 2014 on ta juhtinud MTÜ-d Koos Laste Heaks, mis abistab majandusraskustes perede lapsi.

MTÜ Koos Laste Heaks põhitegevuseks on toetuste kogumine Eesti

Anne Burghardt

Foto: erakogu

Toomas Palule annab teenetemärgi üle õpetaja Arho Tuhkru

Foto: René Paats

laste, perede ja kogukonna heaks. MTÜ saab annetusi nii eraisikutelt, kui ka ettevõtetelt ja AS-lt Postimees Grupp. Toomas palu kinnitab: „2024. aasta jooksul toetasime 20 linna ja valla majandusraskustes perede lapsi: suvel 573 peret, kus kasvab 1288 last ja talvel 644 peret, kus kasvab 1394 last.“ MTÜ tegi koostööd linnade ja valdade sotsiaalosakondade ja lastekaitsetöötajatega, kes panid kokku vastavalt laste vajadustele toidukorvid ja edastasid need peredele. MTÜ Koos Laste Heaks aitab toetada ka Toomkoguduse vähekindlustatud peresid, jagades neile toidupakke.

Toomas Palu on aktiivne koguduseliige, kes osaleb pea igal pühapäeval jumalateenistusel, aitab koguda korjandust ning tervitab kirikuksel kirikulisi, jagab lauluraamatuid ja infolehti. Samuti osaleb ta aktiivselt töös koguduse seenioridega. Suur tänu Toomas Palu, et oled meil Toomkoguduses ja õnnistagu Taevaisa Sinu tegemisi ja ettevõtmisi!

Õpetaja Arho Tuhkru

Veidi enam kui aasta tagasi avas Suveräänne Malta Ordu oma Suur-saatkonna Eestis Tallinnas. Viis aastat on aga juba möödunud kahepoolsete ametlike diplomaatiliste suhete loomisest Malta ja Eesti vahel. Malta ordu on üks vanimaid kristlikke institutsioone, millel on rohkem kui 900 aastane ajalugu. Nende misjoniks on inimväärikuse hoidmine ja abivajajate eest hoolitsemine. Malta ordu Johanniidide haru pidas 21. juunil oma piduliku jumalateenistuse Toomkirikus, paljud ordu liikmed kannavad nimesid, mis on meile tuttavad Toomkiriku seintel olevatel vappidelt, sidudes nende perekondade ajad ja lood taas tänase Toomkiriku päevaga. Johanniidide ordu abi ja toega ning samuti ordu vabatahtlikega Eestis juba paljude aastate jooksul toetatud puudustkannatajaid ja abivajajaid.

Igavikupühapäeva missa järel pühitses peapiiskop Urmas Viilma 23. novembril Inglikabeli

Pühitsemistalitusega jõudis lõpule paljude aastate pikkune teekond, millega Toomkirik sai juurde kauni, olulise ja põneva looga ruumi.

Võimsa arhitektuuriga eeskoda poolitava vahelae peale rajati pärast Toompea suurtulekahju aida-ruum, kus hoida hädavajalikku toiduvaru kitsaste aegade jaoks. Kui kriisivarusid enam kirikus ei hoitud, jäi ruum peaaegu unustusse ja muutus kolikambriks. Arhitekt Illar Kannelmäel oli pikki aastaid unistust avada see ruum avalikkusele.

Ligi 3 sajandit pääses Inglikabelisse vaid kitsa müüritrepi kaudu, mistõttu ruumi laialdasem kasutamine oli võimatu. 2023. aastal saadi luba avada Inglikabeli ja kiriku lõunalöövi vahelises seinas asuv keskaegne aknaava ning rajada selle kaudu uus ja turvaline sissepääs oreilirõdu kaudu.

Juhan Kilumetsa juhtimisel ning paljude asjatundjate kaasabil muutus endine kolikamber mitmeotstarbeliseks ruumiks, kus saab korraldada palvusi, kontserte, koosolekuid, konverentse, koolitunde ja vastuvõtte. Inglikabelis asub ka Toomkiriku irdraidkivide ekspositsioon.

Prantsuse Vabariigi ohvitserid külastasid Toomkirikut ja tutvusid kiriku ajaloo ja asetaskid lillepärja Carcassonne päritolu prantslasest väejuhataja Pontus de la Gardie sarkofaagile.

Korporatsioon Vironia on akadeemiline meesorganisatsioon, mis tegutseb konventidega Tartus ja Tallinnas ning koostööd tehes üle maailma. Me oleme eelkõige sõpruskond, kelle sihtiks on olla aus enda ja teiste vastu ning pürgida kindlameelselt endale seatud eesmärkide poole, üksteist harides, toetades ja ühisust luues. Korporatsioon Vironia on vennaskonnana tegutsenud aastast 1900 ja suure juubelpidustustega alustati teenistusega Tallinna Toomkirikus.

III advent oli Toomkoguduses taaskord leeripüha ja leeritootuse andsid kümme leerilast: Erle Allas, Marius Mets, Coco Michele Ambrosius, Mia Martina Peil, Kristjan Suurorg, Anita Staub, Jakob Põllu, Anneli Abigail Raba, Jaan Murumets ja Maria Kübarsepp. Õnnistust neile ja nende peredele! Leeripüha jutluse pidas piiskop Ove Sander. Kaasa teenisid õpetajad Arho Tuhkru ja Joel Siim ning diakon René Paats. Organistiks oli Piret Aidulo ja kaasa laulis kammerkoor Flora dirigent Kaie Juurma juhatusel.

JÕULUAEG TOOMKIRIKUS 2025/26

R, 19. DETSEMBER 2025

kell 10:00 Toomkooli jõulujumalateenistus

kell 13:00 Gustav Adolfi Gümnaasiumi jõulujumalateenistus

L, 20. DETSEMBER 2025

kell 12:00 Orelipooltund

kell 13:00 Ungariskeelne jumalateenistus

P, 21. DETSEMBER 2025

kell 11:00 Advendiaja 4. pühapäeva peremissa

kell 11:00 Pühapäevakool vapiruumis

K, 24. DETSEMBER 2025

kell 16:00 Jõulumuusika

kell 17:00 Jõuluõhtu jumalateenistus

N, 25. DETSEMBER 2025

kell 11:00 Kristuse sündimispüha missa

kell 17:00 Jõulukontsert

R, 26. DETSEMBER 2025

kell 12:00 Esimärter Stefanose päeva sõnajumalateenistus

kell 14:00 Jõulujumalateenistus Merivälja Südamekodus

L, 27. DETSEMBER 2025

kell 12:00 Orelipooltund

P, 28. DETSEMBER 2025

kell 11:00 Süütalastepäeva missa

K, 31. DETSEMBER 2025

kell 17:00 Aastalõpu missa

N, 1. JAANUAR 2026

kell 12:00 Uusaasta missa

kell 16:00 BachFesti kontsert

L, 3. JAANUAR 2026

kell 12:00 Orelipooltund

kell 19:00 BachFesti kontsert

P, 4. JAANUAR 2026

kell 11:00 Jõuluaja 2. pühapäeva missa

E, 5. JAANUAR 2026

kell 09:00 Toomkooli esmamainimise 707. aastapäeva palvus

kell 19:00 BachFesti kontsert

L, 10. JAANUAR 2026

kell 12:00 Orelipooltund

P, 11. JAANUAR 2026

kell 11:00 Kristuse ristimise püha missa

kell 14:00 Sõnajumalateenistus Merivälja Südamekodus

KONTAKT

Toom-Kooli 6, 10130 Tallinn, Eesti

Telefon 644 4140

E-post: tallinna.toom@eelk.ee

<http://toomkirik.ee>

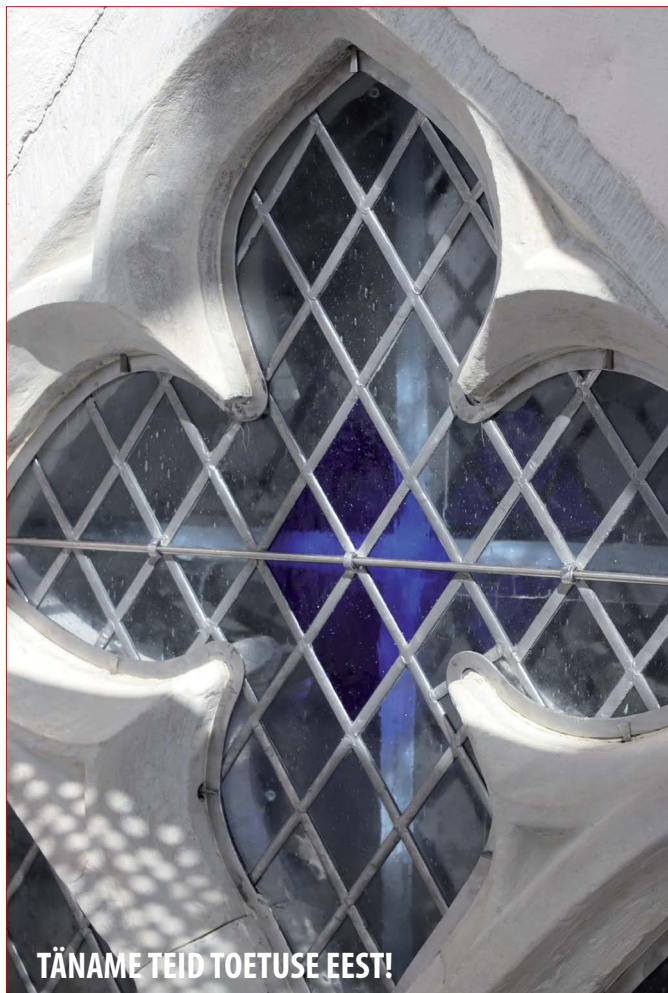

Foto: Arho Tuhkru

TÄNAME TEID TOETUSE EEST!

Üks aasta hakkab taas oma otsi kokku sõlmima ja vaadates tagasi mööduvale, on südames tänutunne. Toomkoguduse juhatus tänab kõiki, kes on 2025. aastal oma nimelise annetusega ja kõikide teiste annetustega taganud selle, et Toomkogudus on saanud elada stabiilset ja rahulikku elu. Lisaks igapäeva elule – soojale, elektrile ja avatud ustele, on teie annetused aidanud restaureerida osa suurest katusest ning kuuest kõige kõrgemal asetsevast vitraažaknast on uue elu saanud kaks. Teie hea ja ilus toetus suisa särab üle linna ja tänu teie lahkusele saame edasi minna!

Samas on aeg üle vaadata, kas kõik, kes on soovinud, on jõudnud liikmeannetuse juba teha ning armulaul osaleda.

Liikmeannetused on Toomkoguduse jaoks väga oluline allikas koguduse elu korraldamiseks, sest iga kogudus on majanduslikult iseseisev, mis oma igapäevaelu korraldamiseks mujalt vahendeid ei saa. Liikmeannetuse võib teha sularahas koguduse kantseleis või kanda üle SEB Panka või ka Swedbanki.

Saaja: EELK TALLINNA PIISKOPLIK TOOM

SEB Pank EE401010022002639007

Panga kood BIC: EEUHEE2X

või

Saaja: EESTI EVANGEELSE LUTERLIKU KIRIKU TALLINNA PÜHA NEITSI

MAARJA PIISKOPLIK TOOMKOGUDUS

SWEDBANK EE562200221033921689

SWIFT kood/BIC HABAE2X

Ette tänades Toomkoguduse õpetajad